лінгвістичних мініатюр можуть бути письменники, учителі-словесники, студенти, школярі. Важливою вимогою до лінгвістичних мініатюр є дотримання особливостей наукового стилю: адекватність змісту науковому поясненню обраного мовного поняття, завершеність та цілісність. Головною особливістю лінгвістичних мініатюр є образність, незвичайність пояснення навчального матеріалу, що забезпечує більш глибоке засвоєння лінгвістичних знань, їх запам'ятовування.

Список використаних джерел:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови/ Уклад. і гол. ред. В. Т. Бусел. - К., Ірпінь: ВТФ «Перун», 2002. - 1440 с.

2. Жулий Т., Теплицкая О. Сказки и были... Лингвистичиские миниатюри. - Луганск: Янтарь, 2003. - 124 с.

3. Словник - довідник з української лінгводидактики: Навч. посібник /Кол. авт. за ред. М. Пентилюк. - К.: Ленвіт, 2003. - 149 с.

4. Українська мова. Енциклопедія / Ред. кол.: Русанівський В.М., Тараненко О.О., Зяблюк М. П. та ін. - К.: Укр. енцикл., 2000. - 752 с.

Валентина Ляненко

Науковий керівник: к. і. н., проф. Кривошея Ір.І.

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ СУЧАСНОЇ МУЗИКИ

Наприкінці ХХ – початку ХХІ ст. в європейській музиці починається новий період. Він характеризується інтенсивними пошуками нових засобів виразності, експериментами, великою кількістю стильових течій. Європейська музика зазнає значного впливу музичних культур народів Східної Азії, Африки та Латинської Америки.

Роль музики в культурі ХХІ століття є досить значною, адже сучасний розвиток техніки й технологій обумовлює дуже тісний комунікативний зв’язок між музикантами та слухачами. Музика пронизує життя всіх націй, поколінь і верств суспільства.

Безліч впливів, які має музика на людину, пояснюється різноманіттям стилів. Навряд чи існує універсальна класифікація музики за стилями – деякі жанри можна віднести відразу до декількох категорій.

Класична музика – це відображення емоційного й духовного життя людей. Академічна музика, що наслідує передусім жанри (опера, соната, симфонія), принципи композиції (зокрема гармонії, форми, фактури, тощо), інструментарій (переважно – інструменти симфонічного оркестру). Представниками класики є французький композитор Поль Моріа, американка Міріам Фрід, німкеня Юлія Фішер та інші.

Поп-музика – поняття, що охоплює різноманітні стилі, жанри та напрями масового музикування. Феномен поп-музики сформувався передусім в англомовних країнах Заходу як явище молодіжної культури. Для сучасної поп-музики велике значення відіграє електронна апаратура. Мелодії, як правило, нескладні, ритмічні, легко запам'ятовуються. Вокальний стиль поп-музики характеризується мелодійною та емоційною манерою виконання. Відомими представниками даного стилю є Джастін Бібер, Леді Гага.

Хіп-хоп виник в США в другій половині XX століття як протест темношкірого населення проти расової дискримінації. Особливостями, що відрізняють хіп-хоп від інших напрямків є: швидке читання тексту, відсутність мелодики композицій і різноманіття інструментів. З популярних нині зарубіжних хіп-хоп виконавців виділяються Snoop-Dog, Eminem, Jay-Z.

Електрона музика в XXI ст. найдинамічніше розвивається. Цьому послужило доступність її створення, оскільки за допомогою комп'ютера і недорогого мікшера можна створити досить якісну електронну композицію. На початку XXI ст. з'являється такий жанр, як дабстеп, популярними стають драм-енд-бейс, євроденс, євротранс, електро-хауз, транс. Однак, в XXI ст. поширеним явищем стає тотальне змішування та еволюція жанрів електронної музики. Наразі дуже важко знайти чистий драм-енд-бейс, однією з найвідоміших подібних мутацій є траус – поєднання трансу і хаусу. Чистий вокал у творах зустрічається вкрай рідко, тому, що він часто виконується також на синтезаторі. Мелодії дуже прості й невигадливі. Представниками даного напрямку є дуже відомі групи, такі як: Skrillex, Skream, TheBug.

Джаз характеризується особливостями ритму та гармонії, особливостями темброової палітри, що стосуються як інструментального, так і вокального виконавства, імпровізаційністю. Традиційно музика цього напряму виконувалася на духових інструментах – трубі, саксофоні, тромбоні із застосуванням бас-гітари або контрабаса і фортепіано. Представниками даного жанру є: Луі Армстронг, Каунт Бейсі.

Блюз виник давно, був предтечею джазу. З нього музика XXI ст. набула багато стилів і напрямів. Відомими представниками даного напрямку є: Бессі Сміт, Элла Фицжеральд , BB King .

Рок. Зародився у другій половині XX ст., та являє собою самий різноманітний і багато стильовий напрямок музики. У року зустрічається все – від легких переборів гітари з чистим вокалом співака, до важких рифів баса з грізним риком вокаліста. Основною тематикою пісень став протест, протистояння суспільству, владі та звичним стереотипам. Російськими представниками напряму є: Кукринікси, Мумій Троль, Сектор Газу й гурт Кіно. З англомовних виконавців: Sistem Of A Dogn, Coldpley,

Linkin Park, Skillet. Саме ці популярні рок-гурти творять історію до сьогодні й радують нас музичними творами.

Змішані стилі музики. В групу можна включити безліч течій. Наприклад, нью-метал, який об'єднав важку рок-музику з хіп-хопом. Іншим прикладом можна вважати симфо-метал (Therion, Nightwish, Haggard) – сукупність класичної музики і важкого року.

Отже, якщо звернутися до довідників, можна виявити кілька сотень різних жанрів, що мають елементи тих чи інших напрямків. Неможливо дати однозначну відповідь на питання: «Які стилі музики існують?», оскільки перерахування займе не одну годину. Кожен стиль має свої особливості, що приваблюють певне коло слухачів. Можна з гордістю говорити, що музика – велике мистецтво людства, яке потрібно любити, берегти та слухати щодня.

Список використаних джерел:

1. Історія світової культури / Під ред. Г. В. Драча. Ростов н/Д.: Фенікс, 2005. 544 с.
2. Культурологія: українська та зарубіжна культура: Навч. посібник /За ред. М.М.Заковича. К. : Знання, 2009. 589 с.
3. Юцевич Ю. Є. Музика. Словник-довідник. Тернопіль, 2009. 352 с.

Юлія Маміралієва
Науковий керівник: к. п. н., доц. Плотніков Є.О.

ОСОБЛИВОСТІ УМОВ ТА ЗМІСТУ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЯК ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ

Сучасний розвиток міжкультурних комунікацій вимагає додаткової конкретизації процесу навчання англійської мови для студентів, які вивчають її як другу іноземну (ІМ2). Саме тому, мета нашого повідомлення – висвітлення особливостей умов та змісту навчання англійської мови як другої іноземної.

Предмет «Іноземна мова» має низкуособливостей. Специфіка предмета визначається, зокрема, напрямком шляху оволодіння іноземною мовою. Вивчення іноземної мови повністю протилежне опануванню рідної мови.

На думку Н. Д. Гальскової, до змісту навчання іноземної мови належать:

сфери комунікативної діяльності, теми і ситуації, мовні дії і мовленнєвий матеріал, що враховують професійну спрямованість студентів;